The Aborted King:

I Samuel 12-31 and King Saul's Rise and Fall

Rachel Sharansky Danziger * July 5th 2021 * Storytelling and the rise of Kings lesson #6

1: Three warnings

I Samuel 4:2-4

(2) The Philistines arrayed themselves against Israel; and when the battle was fought, Israel was routed by the Philistines.. (3) When the [Israelite] troops returned to the camp, the elders of Israel asked, "Why did the LORD put us to rout today before the Philistines? Let us fetch the Ark of the Covenant of the LORD from Shiloh; thus He will be present among us and will deliver us from the hands of our enemies." (4) So the troops sent men to Shiloh; there Eli's two sons, Hophni and Phinehas, were in charge of the Ark of the Covenant of God, and they brought down from there the Ark of the Covenant of the LORD of Hosts Enthroned on the Cherubim.

שמואל א די:בי-די

(ב) וַיַּעַרְכוּ פְלִשְׁתִּים לִקְרַאת יִשְׂרָאֵל וַתִּטשׁ הַמִּלְחָמֶּה וַיִּנְגָף יִשְׂרָאֵל לִפְנִי פְלִשְׁתִּים..(ג) וַיָּבִא הָעָם אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיְּאמְרוּ זִּקְנִי יִשְׂרָאֵל לָמָה נְגָפָנוּ יְהוָה הַיּוֹם לִפְנֵי פְלִשְׁתִים נִקְחָהְ אֵלֵינוּ מִשִּׁלֹה אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וְיָבֹא בְקִרְבֵּנוּ שִׁלֹה וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם אֵת אֲרוֹן בְּרִית־יְהוְה שָׁלֹה וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם אֵת אֲרוֹן בְּרִית־יְהוְה אָבְאוֹת יִשֵּׁב הַכְּרָבִים וְשָׁם שְׁנֵי בְנִי־עֵלִי עִם־אֲרוֹן בְּרִית הָאֱלֹהִים חָפְנֵי וּפִינְחָסּ. עִם־אֲרוֹן בִּרִית הָאֱלֹהִים חָפְנֵי וּפִינְחָס.

I Samuel 8:10-18

(10) Samuel reported all the words of the LORD to the people, who were asking him for a king. (11) He said, "This will be the practice of the king who will rule over you...(17) He will take a tenth part of your flocks, and you shall become his slaves. (18) The day will come when you cry out because of the king whom you yourselves have chosen; and the LORD will not answer you on that day."

I Samuel 24:6-25

(24) Above all, you must revere the LORD and serve Him faithfully with all your heart; and consider how grandly He has dealt with you. (25) For if you persist in your wrongdoing, both you and your king shall be swept away."

שמואל א ח':י'-י"ח

(י) וַיּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוֶה אֶל־ הָעָּׂם הַשֹּׁאֲלִים מֵאִתּוֹ מֶלֶךְּ ּ (ס) (יא) וַיּאמֶר זֶּה יְהְיֶה מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיכֶם... (יז) צֹאנְכֶם יַעְשֹּׁר וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִוֹ לַעֲבָדִים (יח) וּזְעַקְתָּם בַּיִּוֹם הַהוֹּא מִלְפְנֵי מַלְכְּכֶם אֲשֶׁר בְּחַרְתָּם לָכֶם וְלִא־יַעֲנֶה יְהוָה אֶתְכֶם בִּיּוֹם הַהְוֹא.

שמואל א י"ב:כ'ד-כ"ה

(כד) אַך ו יְרְאוּ אֶת־יְהוָהׁ וַעֲבַדְתֶּם אֹתְוֹ בָּאֱמֶת בְּכָל־לְבַבְכֶם כִּי רְאוּ אֵת אֲשֶׁר־הִגְּדְּל עִפָּכֶם: (כה) וְאִם־הָרֵעַ הָּרֵעוּ גַּם־אַתֶּם גַּם־ מַלְכְּכֶם תִּסָּפִוּ: (פּ)

2. The king-to-be

I Samuel 9:1-14

- (1) **There was a man** of Benjamin whose name was Kish son of Abiel son of Zeror son of Becorath son of Aphiah, a Benjaminite, a man of substance. (2) He had a son whose name was Saul, an excellent young man; no one among the Israelites was handsomer than he; he was a head taller than any of the people. (3) Once the asses of Saul's father Kish went astray, and Kish said to his son Saul, "Take along one of the servants and go out and look for the asses."...
- (5) When they reached the district of Zuph, Saul said to the servant who was with him, "Let us turn back, or my father will stop worrying about the asses and begin to worry about us." (6) But he replied, "There is a man of God in that town, and the man is highly esteemed; everything that he says comes true. Let us go there; perhaps he will tell us about the errand on which we set out." (7) "But if we go," Saul said to his servant, "what can we bring the man? For the food in our bags is all gone, and there is nothing we can bring to the man of God as a present. What have we got?" (8) The servant answered Saul again, "I happen to have a quarter-shekel of silver. I can give that to the man of God and he will tell us about our errand."...(10) Saul said to his servant, "A good idea; let us go." And they went to the town where the man of God lived.
- (11) As they were climbing the ascent to the town, they met some girls coming out to draw water, and they asked them, "Is the seer in town?" (12) "Yes," they replied. "He is up there ahead of you. Hurry, for he has just come to the town because the people have a sacrifice at the shrine today. (13) As soon as you enter the town, you will find him before he goes up to the shrine to eat; the people will not eat until he comes; for he must first bless the sacrifice and only then will the guests eat. Go up at once, for you will find him right away."
- (14) **So they went up to the town**; and as they were entering the town, Samuel came out toward them, on his way up to the shrine.

שמואל א טי:אי-ייד

- (א) וְיְהִי־אִישׁ מבן־ימין [מִבּנְיָמִין] וּשְׁמוֹ קִישׁ
 בֶּן־אֲבִיאֵל בֶּן־צְרוֹר בֶּן־בְּכוֹרַת בֶּן־אֲפִיחַ בֶּן־אִישׁ
 יְמִינֵי גִּבּוֹר חָיִלּי (ב) וְלוֹ־הָיָה בֵּן וּשְׁמִוֹ שָׁאוּל בְּחְנִּר וְטוֹב וְאֵין אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל טוֹב מִכֶּגנּוּ מְשִׁכְוֹ וְמַלְּלָה נְּבֹהַ מִכְּל־הָעֶם. (ג) וַתֹּאבַרְנְהֹ הָאֲתֹנוֹת לְּקִישׁ אֲבִי שָׁאוּל וַיֹּאמֶר קִישׁ אֶל־ שָׁאוּל בְּנִוֹ מַח־נֶא אִתְּךְ אֶת־אַחַרְ מֵהַנְּעָרִים
 יְמוֹ בַּקּשׁ אֶת־הָאֲתֹנְת....
- (ה) הַּפָּח בָּאוּ בְּאוּ בְּאוּרָץ צוֹף וְשְׁאנִּל אָמַר לְנַצְרוֹ אֲשֶׁר־עִמֹּן לְכָה וְנָשׁוּבָה פֶּן־יֶחְדֵּל אָבִי מִן־הָאֵתנוֹת וְדָאַג לֵנוּ. (ו) וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּה־נֶּא אִישֹׁ־אֲלֹהִים בָּעִיר הַזֹּאת וְהָאִישׁ נִכְבָּדׁ כֹּל אֲשֶׁר־נְּאֹ יָבֹוֹא עַתָּה נְלַכְנוּ עָלֶיהָ. (ז) וַיֹּאמֶר שָׁאוֹל אָת־דַּרְכֵּנוּ אֲשֶׁר־הָלַכְנוּ עָלֶיהָ. (ז) וַיֹּאמֶר שָׁאוֹל לְנַצְרוֹ וְהִנָּה נֵלֵך וֹמָה־נְּבְיִא לָאִישׁ כֵּיְ הַלֶּהֶה שָׁחֹ אוֹל לְנַצְרוֹ וְהַנָּת שָׁהִים מָה אִתְּנוּ. (ח) וַיֹּסֶף הַנַּעַר לְצְנְרוֹ אֶת־הְנָה הַנֵּה וְמְלַהִים וְהִגִּיִד לְנִוֹ עָתְר הְנַבְּרְהְ שֵׁקֹל בְּסֶף הְנַעַרוֹ עִנְּה וְבְּלְהִים וְהִגִּיד לְנִוֹ אֶת־בְּרְבְּל הְנִמְר שְׁאוֹּל לְנַצְרוֹ עוֹבְ דְּבְרְהְ בְּרְהְ לְנִעְרוֹ עִוֹל הְנִבְרְהְ שִׁאוֹּל לְנַצְרוֹ עוֹב דְּבְרְהְ לְנִי עִנֹב דְּבְרְהְ אִישׁ הְאֵלֹהִים וְהִגִּיִד לְנִנְ עְנִין עוֹב דְּבְרְהְ לִּנְים וְהִגִּיִד לְנִוֹ עִנְה וְנִלְהִים וְהִגִּיִל הְנִילִיך לְנַצְרוֹ עִלְהִים וְהִגִּיִד לְנִוֹ עִנְרוֹ עִלְהִים וְהִגִּיד לְנִוֹ עִנְהוֹ דְּבְרְהְ בְּרְהְ בְּרְהְ בִּבְרְהְ וְבִּלְנִיך וְנִנְתוֹ אִתּר בְּנִלְיה וְנִילְכִה וַיִּלְכוֹ עִלְרֹ הָעִיר אְנִישׁ הְאֵלִישׁ הְאֵלְנִיך לְנִעְרוֹ עִוֹב דְּבְרְהְ הִילִים וְנִבְּרְרְ בְּנִיר וְנִילְנִית וְישׁ הְאֵלְים בְּלְבוֹ עִלְרִי וְלִנְיך וְנִים בְּבְרְהְ הִלִּים וְנִים וֹנִבְי וְנִילְם בְּיִבְרְהְ הִּלִיר אֲמָשׁר־שִׁם אִישֹׁם אִישֹׁם הְאִישׁ הְאָלְישׁ הְבֹּלְנְתוֹ עִלְנִיך וְעִבְּרוֹ עִינִים בְּיִי בְּילְנִית וְבֹּלְנִיתוֹ בְּלְבוֹי בְּנִיתוֹים בְּיִים בְּיִבְיוֹ מְנִילְם בְּנִילְי עִנְיִים וְּנִישְׁתוֹים בְּבְרְבְּים וְנִילְיִים בְּנִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּעִיר שְׁנִיר לְנִיעוֹם בְּיבְבְּרְוֹ עִנְים בְּילְבוֹי בְּילְים בְּיִים בְּים בְּיוֹים בְּיבְרְבְּבְיוֹם בְּילְים בְּילוֹ הְנִילְים בְּילְים בְּבְּים בְּילוֹי הְּבְּבְרְבְים בְּילְים בְּילְים בְּבּיבְּיוֹים בְּיּבְּים בְּבְּים בְּיֹי בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹ בְּיוֹים בְּיבְּים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּבְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹים בְּבְּיבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹם בְּיוֹים בְּיִּבְּים בְּעִיבו
- י מו בּ מָּה עֹלִים בּמַעֲלֵה הָעִיר וְהַמָּה מְצְּאְנִּ נְערוֹת יצְאוֹת לִשְׁאֹב מָיֶם וַיֹּאמְרנִּ לָהֶן הַיָשׁ בָּזֶה הָרֹאֶה. (יב) וַתַּעֲנֶינָה אוֹתֶם וַתֹּאמַרְנָה יָשׁ הִנָּה לְפָנֵיךְ מַהֵר וּ עַתָּה כִּי הַיּוֹם בָּאַכֶם הָעִיר כֵּן הַיֹּוֹם לְעָם בַּבָּמָה. (יג) כְּבֹאֲכֶם הָעִיר כֵּן הִמְצְאָנִן אֹתוֹ בְּטֶרֶם יַעֲלֶה הַבְּמַתְה לֶאֱכֹל כִּי לְא־יֹאכֵל הָעָם עַד־בֹּאוֹ כִּי־הוּא יְבָרֵךְ הַזֶּבֶח אַחֲרִי־כֵן יֹאכְלוּ הַקְּרָאִים וְעַתָּה עֲלוֹּ כִּי־אֹתְוֹ כָהַיּוֹם תִּמִצְאָנִן אֹתְוֹ.
- (יד) **וַיַּעֵלוּ הָעֶיר** הֵפָּה בָּאִים בְּתְוֹךְ הָעִיר וְהִנְּה שִׁמוּאֵל ֹצִא לִקְרָאתָם לַעֲלוֹת הַבָּמָה. (ס)

3: The aborted scene

David Alter, The Art of Biblical Narrative, 60-61:

As an audience familiar with the convention, we might properly expect that he will draw water for the girls, that they will then run home with the news of the stranger's arrival, and so forth...

The type scene has been aborted. The hero swings away from the girls at the well to hurry after the man of god who will launch him on his destiny of disaster... The sense of completion implicit in the betrothal of the hero is withheld from this protagonist; the deflection of the anticipated type-scene somehow isolates Saul, sounds a faintly ominous note that begins to prepare us for the story of the king who loses his kingship, who will not be a conduit for the future rulers of Israel, and who ends skewered on his own sword.

4: The king

I Samuel 9:17-21

(17) As soon as Samuel saw Saul, the LORD declared to him, "This is the man that I told you would govern My people."...(20) As for your asses that strayed three days ago, do not concern yourself about them, for they have been found. And for whom is all Israel yearning, if not for you and all your ancestral house?" (21) Saul replied, "But I am only a Benjaminite, from the smallest of the tribes of Israel, and my clan is the least of all the clans of the tribe of Benjamin! Why do you say such things to me?"

שמואל א ט':י'ז-כ"א

(יז) וּשְׁמוּאֵל רָאָה אֶת־שָׁאוּל וַיהוָה עָנָהוּ הִנְּה הָאִישׁ אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלֶיךְ זֶה יַעְצֹר בְּעַמִּי...(כ) וְלָאֲתֹנוֹת הָאֹבְדְוֹת לְךָּ הַיּוֹם שְׁלְשֶׁת הַיָּמִים אַל־ תְּשֶׁם אֶת־לִּבְּךָ לָהֶם כִּי נִמְצָאוּ וּלְמִי כָּל־חֶמְדַּת יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר הֲלוֹא בֶן־יְמִינִי אָנֹכִי מִקַּטַנִּי שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וּמִשְׁפַּחְתִּי הַצְּעָרָה מִכֵּל־מִשְׁפְּחוֹת שִׁבְטֵי בִנִימָן וַלַמָּה דְּבַּרָתַ אַלַי כַּדַּבַר הַזָּה.

5: The first rejection

I Samuel 13:1-16

(8) He waited seven days, the time that Samuel [had set]. But when Samuel failed to come to Gilgal, and the people began to scatter...

(10) He had just finished presenting the burnt offering when Samuel arrived; and Saul went out to meet him and welcome him. (11) But Samuel said, "What have you done?" Saul replied, "I saw the people leaving me and scattering; you had not come at the appointed time, and the Philistines had gathered at Michmas. (12) I thought the Philistines would march down against me at Gilgal before I had entreated the LORD, so I forced myself to present the burnt offering." (13) Samuel answered Saul, "You acted foolishly in not keeping the commandments that the LORD your God laid upon you! Otherwise the LORD would have established your dynasty over Israel forever. (14) But now your dynasty will not endure. The LORD will seek out a man after His own heart, and the LORD will appoint him ruler over His people, because you did not abide by what the LORD had commanded you."

שמואל א י"ג:א'-ט"ז

ח) וייחל [וַיַּוֹחֶל ו] שִׁבְעַת יָמִים לַמּוֹעֵד אֲשֶׁר שְׁמוּאֵל וְלֹא־בָא שְׁמוּאֵל הַגִּלְגֵל וַיָּפֶץ הָעָם מַעליו...

(י) וַיְהִי פְּכַלּתוֹ לְהַצְלוֹת הָעֹלָה וְהִנָּה שְׁמוּאֵל בָּא וַיִּצֵא שָׁאוּל לִקְרָאתוֹ לְבָרַכִוֹּ שְׁמוּאֵל בָּא וַיִּצֵא שָׁאוּל לִקְרָאתוֹ לְבָרַכִוֹּ (יא) וַיִּאמֶר שְׁמוּאֵל מֶה עָשִׁית וַיְּאמֶר שְׁאוֹּל בְּיֹרְאִתוֹ לְבְּרַכִוֹ שְׁאוֹּל בְּיֹרְאִתוֹ לְמִוֹעֵד הַיָּמִים וּפְלִשְׁתִּים נָאֱסָפִּים בְּלְאַתְּ יִבּן וְאמָר עִיְּהָה יִרְוֹ פְלִשְׁתִּים אֵלַיֹ וְאַעְלֶה הָעֹלֵה. (ס) (יג) וַיְּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־ שָׁאוּל נִסְבֶּלְתָּ לֹּא שָׁמַרְתָּ אֶת־מִצְוֹת יְהוֶה שָׁאוּל נִסְבֶּלְתְּ לֹּא שָׁמַרְתָּ אֶת־מִצְוֹת יְהוֶה שָׁמִּלְכְתְּךְ אָל־יִמְלְנִם בְּקֵשׁ יְהוֹה לוֹ אִישׁ מִּקְלָבוֹ וְיִצְוֹּהוֹ יְהוֶה לְנָגִיד עַל־עַמֹּוֹ כִּי לֹֹא שַׁמַלְרָתָ אָת יְמוֹה.
מִמְלַכְתְּךָ לֹא־תָקוּם בְּקֵשׁ יְהוָה לוֹ אִישׁ מִבְּלְבְבוֹ וַיְצַוֹּהוֹ יְהוֶה לְנָגִיד עַל־עַמֹּוֹ כִּי לֹא שַׁמַלְרַתְּ אָת אָשׁמֵּר יִבְּוָּךְ יְהוָה.
שַׁמַלְרָתְּ אָת אָשֹׁעֵר־צְוָּךְ יִהוָה.
שַׁמַלְרָתְּ אָת אָשְׁעֵר־צִוּךְ יְהוֶה.

6: The second rejection

I Samuel 15 10-28

(10) The word of the LORD then came to Samuel: (11) "I regret that I made Saul king, for he has turned away from Me and has not carried out My commands." Samuel was distressed and he entreated the LORD all night long... (13) When Samuel came to Saul, Saul said to him, "Blessed are you of the LORD! I have fulfilled the LORD's command." (14) "Then what," demanded Samuel, "is this bleating of sheep in my ears, and the lowing of oxen that I hear?" (15) Saul answered, "They were brought from the Amalekites, for the **troops spared** the choicest of the sheep and oxen for sacrificing to the LORD your God. And we proscribed the rest."...

(17) And Samuel said, "You may look small to yourself, but you are the head of the tribes of Israel. The LORD anointed you king over Israel, (18) and the LORD sent you on a mission, saying, 'Go and proscribe the sinful Amalekites; make war on them until you have exterminated them.' (19) Why did you disobey the LORD and swoop down on the spoil in defiance of the LORD's will?" (20) Saul said to Samuel, "But I did obey the LORD! I performed the mission on which the LORD sent me: I captured King Agag of Amalek, and I proscribed Amalek, (21) and the troops took from the spoil some sheep and oxen—the best of what had been proscribed—to sacrifice to the LORD your God at Gilgal." (22) But Samuel said: "Does the LORD delight in burnt offerings and sacrifices As much as in **obedience** to the LORD's command? Surely, obedience is better than sacrifice, Compliance than the fat of rams. (23) For rebellion is like the sin of divination, Defiance, like the iniquity of teraphim. Because you rejected the LORD's command, He has rejected you as king." (24) Saul said to Samuel, "I did wrong to transgress the LORD's command and your instructions; but I was afraid of the troops and I vielded to them. (25) Please, forgive my offense and come back with me, and I will bow low to the LORD." (26) But Samuel said to Saul, "I will not go back with you; for you have rejected the LORD's command, and the LORD has rejected you as king over Israel."

(27) As Samuel turned to leave, Saul seized the corner of his robe, and it tore. (28) And Samuel said to him, "The LORD has this day torn the kingship over Israel away from you and has given it to another who is worthier than you.

שמואל א ט"ו י' - כ'ח

(י) וַיְהִי ְּהַבַּר-יְהֹוָה אֶל-שְׁמוּאֵל לֵאמְר. (יא)
נִחַמְתִּי כִּי-הִמְלַכְתִּי אֶת-שָׁאוּל ֹלְמֶלֶהְ כִּי-שָׁב
מֵאַחֲרֵי וְאֶת-דְּבָרַי לֹּא הֵקִים וַיִּּחַר ֹלִשְׁמוּאֵל
וַיִּזְעַק אֶל-יְהֹוָה כָּל-הַלֵּיְלָה... (יג) וַיָּבֹא
שְׁמוּאֵל אֶל-שָׁאוּל וַיִּאמֶר לְוֹ שָׁאוּל בָּרוְּהְ אַתָּה ׁ
לְיהֹוָה הֲקִימֹתִי אֶת-דְּבַר יְהֹוֵה. (יד) וַיִּאמֶר
שְׁמוּאֵל וּמֶה קוֹל-הַצֹאו הַזֶּה בְּאָזְנֵי וְקוֹל הַבָּלֶּר
אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁמֵע. (טו) וַיֹּאמֶר שָׁאוֹּל מֵעֲמְלֵקִי
הֲבִיאוּם אֲשֶׁר חָמַל הָעָם עַל-מִיטַב הַצֹּאוֹ
הְבָּילְר לְמַעַו זְבֹחַ לִיהֹוֹה אֱלֹהֻיְרְ וְאֶת-הַיּוֹתֻר
הְחַרמִנוּ...

(יז) וַיִּאמֶר שִׁמוּאֱל הַלוֹא אָם־קַטֹן אַתַּה בּעִינֵיךְ רָאשׁ שִׁבִּטֵי יִשְׂרָאֵל אָתַה וַיִּמִשַּׁחַךָּ יִהֹוָה לְמֵלֵךְ עַל־יִשְׂרָאֵלּ (יח) וַיִּשְׁלָחַךְ יִהֹוָה בִּדָרֶךְ וַיֹּאמֵר לֶךְ וָהַחַרָמִתַּה אֶת־הַחַטַּאִים אֶת־עַמַלֶּק וְנָלְחַמְתַּ בוֹ עַד כַּלּוֹתָם אֹתָם: (יט) וְלַמַּה לְא־ שַׁמַעִתּ בִּקוֹל יִהֹוָה וַתַּעַט אַל־הַשַּׁלָּל וַתַּעַשׁ הרע בעיני יהוה: {ס}(כ) ויאמר שאול אַל־ שָׁמוּאֵל אֲשֶׁר שַׁמַלְּתִי בָּקוֹל יִהוֹה וַאֵלֶךְ בַּדֵּרֶךְ אַשֶּׁר־שָׁלַחַנִי יָהֹוָה וַאַבִּיא אֵת־אַגג'מֵלֶךְ עַמַלֶּק וָאֶת־עַמַלֶּק הֶחֶרָמָתִּיּ (כא) וַיָּקָּח הַעַם מִהַשַּׁלֵל צָאן וּבַקַר רֵאשִׁית הַחֵרֶם לְזִבֹּחַ לַיהֹוָה אֱלֹהֵיךְ בַּגַּלְגַלּ: {ס} (כב) וַיִּאמֵר שָׁמוּאֵל הַחֶפֵּץ לַיהוַה` בָּעֹלְוֹת וּזָבַחִים כִּשָּׁמֹעַ בִּקוֹל יִהֹוָה הִנֵּה שָׁמֹעַׁ` מַזָבַח טוֹב לָהַקְשִׁיִב מֶחֶלֵב אֵילֵים: (כג) כִּי ַחַטַּאת־קַּטָּם מֶּרִי וָאַוָן וּתַרַפִּיִם הַפָּצַר יַעַן מַאַסְתָּ'אֵת־דִּבָר יִהֹנָה וַיִּמְאַסְרָ מִמֵּלֵרָ: {ס}(כד) וַיּאמֶר שַאוּל אֵל־שָׁמוּאֵל הַטַּאתִי כֵּי־עַבַרְתִּי אַת־פֵּי־יִהֹוָה וְאֵת־דְּבַרֵיְךְ כִּי יַרָאֹתִי אַת־הַעַּם ואשמע בקולם: (כה) ועתה שא נא את־ חַטַאתִי וִשֹוּב עִמִּי וְאֵשְׁתַּחֲוָה לַיהֹוַהּ (כו) ויאמר שמואל אל־שאול לא אשוב עמר כי מַאַסְתָּה אֵת־דְּבָר יִהוָֹה וַיִּמְאַסְךָּ יִהֹוָה מָהִיוֹת מֶלֶךְ עַל־יִשֹּׁרָאֵל: {ס}

(כֹז) וַיִּפֹּב שְׁמוּאֵל לָלֶכֶת וַיַּחֲזֵק בִּכְנַף־מְעִילן וַיִּאָמֶר אֵלָיו שָׁמוּאֵל קָרַע יְהֹוָה אָת־מַמְלְכִוּת יִשְּׁרָאֵל מֵעָלֶיִךְ הַיֹּוֹם וּנְתָנָה לָרֵעַרָ הַטּוֹב מִמֵּךִּיּ

7. Towards the end

I Samuel 28:3-10

- (3) Now Samuel had died and all Israel made lament for him; and he was buried in his own town of Ramah. And Saul had forbidden [recourse to] ghosts and familiar spirits in the land. (4) The Philistines mustered and they marched to Shunem and encamped; and Saul gathered all Israel, and they encamped at Gilboa. (5) When Saul saw the Philistine force, his heart trembled with fear. (6) And Saul inquired of the LORD, but the LORD did not answer him, either by dreams or by Urim or by prophets...
- (7) Then Saul said to his courtiers, "Find me a woman who consults ghosts, so that I can go to her and inquire through her." And his courtiers told him that there was a woman in En-dor who consulted ghosts. (8) Saul disguised himself; he put on different clothes and set out with two men. They came to the woman by night, and he said, "Please divine for me by a ghost. Bring up for me the one I shall name to you." (9) But the woman answered him, "You know what Saul has done, how he has banned [the use of] ghosts and familiar spirits in the land. So why are you laying a trap for me, to get me killed?" (10) Saul swore to her by the LORD: "As the LORD lives, you won't get into trouble over this."

I Samuel 22:9-19

(9) Doeg the Edomite, who was standing among the courtiers of Saul, spoke up: "I saw the son of Jesse come to Ahimelech son of Ahitub at Nob. (10) He inquired of the LORD on his behalf and gave him provisions; he also gave him the sword of Goliath the Philistine."... (18) Thereupon the king said to Doeg, "You, Doeg, go and strike down the priests." And Doeg the Edomite went and struck down the priests himself; that day, he killed eighty-five men who wore the linen ephod. (19) He put Nob, the town of the priests, to the sword: men and women, children and infants, oxen, asses, and sheep—[all] to the sword.

שמואל א כ"ח:ג'-י"

- (ג) וּשְׁמוּאֵל מֵת וַיִּסְפְּדוּ־לוֹ כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּקְבְּרָהוּ בָרְמָה וּבְעִירוֹ וְשָׁאוּל הַסְיֵר הָאֹבְוֹת וְיֶּקְבְּרָהוּ בָרְמָה וּבְעִירוֹ וְשָׁאוּל הַסְיֵר הָאֹבְוֹת וַיְּבֹאוּ וַיַּחֲנוּ בְּגּלְבְּעֵּי (ה) וַיִּרָא שָׁאוּל אֶת־כָּל־ מַחֲנָה פְלִשְׁתִּים וַיִּרָא וַיֶּחֲרָד לְבֹּוֹ מְאֹדְּ (וּ) וַיִּשְׁאַל שָׁאוּל בִּיהֹוָה וְלֹא עָנָהוּ יְהֹוֶה גַּם בַּחֲלֹמְוֹת גַּם בָּאוּרִיִם גַּם בַּנְּבִיאִם...
- (ז) וַיּאמֶר שָׁאוֹּל לַעֲבָדָיו בַּקְשׁוּ־לִי ֹאֵשֶׁת בַּעֲלַת־אוֹב וְאֵלְכָה אֵלֶיהָ וְאֶדְרְשָׁה־בֶּהְ וַיֹּאמְרִוּ עֲבָדִיוֹ אַלָיו הְנָה אֵשֶׁת בַּעֲלַת־אוֹב וְאֵלְכָה אֵלֶיה וְאֶדְרְשָׁה־בֶּהְ וַיֹּאמְרִן וְאָלְתַה אֹנִב וְאַלְבִּה אֵשֶׁת בַּעֲלַת־אוֹב בְּעֵין דְּוֹר. (ח) וַיִּתְחַבֵּשׁ שָׁאוֹל וַיִּלְבַּשׁ בְּעָלַת־אוֹב בְּעִלְה וִיֹּאמֶר קסומי־[קְסֵמִי־] נָא אֶחֹר הְאָשֶׁה לָיֵלָה וִיֹּאמֶר קסומי־[קְסַמִי־] נָא אֶל־הָּאשֶׁה לְיֻלְּה אַשְּׁה אֵלָיו הִנֵּה אַתְּה יְדַלְּתְּ (ט) וַתֹּאשֶׁר הְאָשֶׁה אָלִין הִנָּה אַתְּה הַבְּרִת שֶׁת־ מְלִה אֲשֶׁר הִכְּרְת אֶת־ מְלִה אַתְּה שִׁתֹּה אַתְּה שְׁאוֹּל בַּיְהוָה לֵאמֹר חַיִּיְהְוָּה אְם־יִקְּרֵךְ עָוֹן שָׁמִבֹע לָה שִׁמְלֵּה הַבְּרְת הְיָה, וְיִבְּלְה אָחַר הַאָּה שְׁמִּה בַּבְּבַר הָהָּי, וְיִבְּלְה אָלְה בִיהְוָה לֵאמֹר חַיִּיְהוֹּה אְם־יִקְּרָךְ עָוֹן שָּׁבֹר הָהָּה.

שמואל א כ"ב:ט'-י'ט

(ט) וַיַּעַן דֹאֵג הָאֲדֹמִי וְהָוּא נִצֶב עַל־עַבְדִי־ שָׁאוּל וַיֹּאמֵך רָאִיּתִי אֶת־בֶּן־יִשֵּׁי בָּא נֹבֶה אֶל־ אֲחִימֶלֶךְ בֶּן־אֲחִטִּוּב. (י) וַיִּשְׁאַל־לוֹ בִּיהוָה וְצִידָה נְתַן לֹוֹ וְאֵת חֶרֶב גָּלְיֶת הַפְּלִשְׁתִּי נָתַן לְוֹי...(יח) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶּךְ לֹדויג [לְדוֹאֵג] סְב אַתָּה וּפְגַע בַּכּהֲנִים וַיִּסֶׂב דויג [דּוֹאֵג] הָאֲדֹמִי וַיִּפְגַע־הוּא בַּכֹּהֲנִים וַיְּסֶת ו בַּיִּוֹם הַהוּא שְׁמֹנִים וַחֲמִשֶׁה הֹאִישׁ נַשֵׂא אֵפְוֹד בֶּד. (יט) וְאֵת נְב עִיר־הַכְּהְנִים הָכָּה לְפִי־חֶלֶרב מֵאִישׁ וְאַד־אִשָּׂה מֵעוֹלֶל וְעַד־יוֹנֵק וְשׁוֹר וַחֲמֶוֹר וְשֶׂה לְפִי־חֵרֵב.

8. The fall

I Samuel 11:4-7

(4) When the messengers came to Gibeah of Saul and gave this report in the hearing of the people, all the people broke into weeping. (5) Saul was just coming from the field driving the cattle; and Saul asked, "Why are the people crying?" And they told him about the situation of the men of Jabesh. (6) When he heard these things, the spirit of God gripped Saul and his anger blazed up. (7) He took a yoke of oxen and cut them into pieces, which he sent by messengers throughout the territory of Israel, with the warning, "Thus shall be done to the cattle of anyone who does not follow Saul and Samuel into battle!" Terror from the LORD fell upon the people, and they came out as one man.

שמואל א י"א:ד'-ז'

(ד) וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים ֹגִּבְעַת שָׁאוּל וַיְדַבְּרנוּ
הַדְּבָרִים בְּאָזְנֵי הָעָם וַיִּשְׂאוּ כָל־הָעָם אֶת־
קוֹלָם וַיִּבְּכִּוּ (ה) וְהִנָּה שָׁאוּל בָּא אַחֲבִי
הַבָּקָר מִוּ־הַשָּׁדֶה וַיִּאמֶר שָׁאוּל בְּא אַחֲבִי
יִבְּכֹּוּ וַיְסַפְּרוּ־לּוֹ אֶת־דִּבְבֵי אַנְשֵׁי יָבִישׁוּ (ו)
וַתִּצְלַח רְוּחַ־אֱלֹהִים עַל־שָׁאוּל בשמעו
[כְּשָׁמְעוֹ] אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶה וַיְּחַר אַפּּוֹ
בְּלְּרְ יְנִיּתְלוֹן אֶתְרַ בִּפְּלֹ בְּיִבִּי הַמַּלְאָכִים ו לֵאמֹר בְּכָל־גְּבְוּל יִשְׂרָאֵל בְּיָבִי הַמַּלְאָכִים ו לֵאמֹר בְּכָל־גְּבְוּל יִשְׂרָאוֹל יְצִא אַחֲבִי שָׁאוּל וְאַחַר שְׁמוּאֵל כְּלֹּבְּלְוֹ יִצְא אַחֲבִי שָׁאוּל וְאַחַר שְׁמוּאֵל כְּבִּר, וַיְשָׁלּוֹ בְּבִּלְ בְּבִּלְ בְּיִלְ שִׁחְר שְׁמוּאֵל וְיִבּלְּה יִצְא אַחֲבִי שְׁאוּל וְאַחַר שְׁמוּאֵל וְיִבְּלְוּ בְּבִּלְר, וַיִּפֹּלְ פַּחַד־יִהוָה עַל־הָעָם וּ

I Samuel 28:15-19

(15) Samuel said to Saul, "Why have you disturbed me and brought me up?"

And Saul answered, "**I am in great trouble**. The Philistines are attacking me and God has turned away from me; He no longer answers me, either by prophets or in dreams. So I have called you to tell me what I am to do."

- (16) Samuel said, "Why do you ask me, seeing that the LORD has turned away from you and has become your adversary? (17) The LORD has done for Himself as He foretold through me: The LORD has torn the kingship out of your hands and has given it to your fellow, to David, (18) because you did not obey the LORD and did not execute His wrath upon the Amalekites. That is why the LORD has done this to you today. (19) Further, the LORD will deliver the Israelites who are with you into the hands of the Philistines. Tomorrow your sons and you will be with me; and the LORD will also deliver the Israelite forces into the hands of the Philistines."
- (20) At once Saul flung himself prone on the ground, terrified by Samuel's words. Besides, there was no strength in him, for he had not eaten anything all day and all night.

שמואל א כ״ח:ט״ו-י״ט

(טו) וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל לְמָה הַרְגַּוְתַּגִּי לְהַעֲלוֹת אֹתִי וַיֹּאמֶר שָּׁאוּל **צַר־לִי מְאֹד** וּפְלִשְׁתִּים ו נִלְחָמִים בִּי וֵאלֹהִים סָרְ מֵעֻלַי וְלְא־ עָנְנִי עוֹד גָּם בְּיִד־הַנְּבִיאִם גַּם־בַּחֲלמוֹת וָאֶקְרָאֶה לְךָ לְהוֹדִיעֵנִי מָה אֶעֱשֶׂה. (ס)

(טז) וַיּאמֶר שְׁמוּאֵל וְלָמֶה תִּשְׁאָלֵנִי וַיהוֶה סָר מֵעָלֶיְה וַיְהִי עָנֶרְהּ (יז) וַיֻּעַשׂ יְהוָה לוֹ פַּאֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיָדִי וַיִּקְנַע יְהוֶה אֶת־הַמַּמְלָכָה מִיָּדֶּה וַיִּתְנָה לְּבִעְרָ לְדְוָד. (יח) כַּאֲשֶׁר לְא־שָׁמַלְּתָּ בְּעַמְלֵּתְ יְהוָה וְלֹא־עָשִׂית חֲרוֹן־אַפּּן בַּעַמְלֵּתְ עַל־כֵּן הַדְּבָר הַיֶּה עָשָׂה־לְּךְ יְהוָה הַיִּוֹם עִמְּר בְּיַד־פְּלִשְׁתִּים וּמָחֶר אַתָּה וּבָנֶיך עִמְי גָּם אֶת־מַחֲנָה יִשְׂרָאֵל יִתֵּן יְהוָה בִּיַד־פְּלִשְׁתִים.

(כ) וַיְמַהֵר שָׁאוּל וַיִּפֻּל מְלֹא־קוֹמָתוֹ` אַרְצָה וַיִּרָא מְאֹד מִדִּבְרֵי שְׁמוּאֵל גַּם־ כֹּחַ לֹא־הָיָה בוֹ כִּי לֹא אָכַל ֹלֶחֶם כָּל־ הַיּוֹם וְכַל־הַלַּיִלָהּ